

ΔΥΟ ΗΜΕΡΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΝΔΟΥ

[ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ]

Μικρόν τι μεθοριακόν ζήτημα προεκάλεσε συνέντευξιν ἐπὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς μεθορίου γραμμῆς μεταξύ ἀξιωματικῶν τῶν δύο τούτων κρατῶν. Συνοδεύων ἀνώτερον ἀξιωματικόν τοῦ Ἐπιτελείου, ἀνεχώρησα ἐκ Λαρίσης, μεταβαίνων εἰς Χάνι Ζυγοῦ, τὸν δυτικώτερον σταθμὸν ἐπὶ τῆς μεθορίου, κατὰ τὸ σημεῖον, ὅπου στρεφόμενη αὕτη πρὸς νότον ἐγκυαλιμπάνει τὴν σειρὰν τῶν βορείως περικυκλούντων τὴν Θεσσαλικὴν πεδιάδα ὑψωμάτων, ἵνα ἀκολουθήσῃ τὸν βῶν τοῦ Ἀράχθου.

Μέχρι Καλαμπάκας μετέβημεν σιδηροδρομικῶς. Τὸ πρῶτον νῦν ἐμελλον νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν πολυφημον ταύτην, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ὁμωνύτου ἐκστρατείας, πολίχνην, ἣ ἐπίσκεψις δὲ αὕτη μὲ ἐνδιέφερε ζωηρῶς, διότι τὸ ὄνομα τῆς συνδέεται ἀναποσπαστῶς πρὸς τὰς ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας, καθ' ἣν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ πρόσωπα τῶν ἀγωνιστῶν αὐτῆς, περιβάλλοντο ἐτι τὸ γόητρον, μὲ τὸ ὅποιον ὁ λαὸς δικαίως ἢ ἀδίκως, ἀρέσκειται νὰ περιβαλῆ τοὺς ὑποσδῆποτε μετασχόντας ἐθνικοῦ τινος ἀγῶνος. Πλὴν ὅμως τοῦ αἰσθηματικοῦ τούτου ἐνδιαφέροντος, ἡ Καλαμπάκα θεωρεῖται ἀξιοθέατος καὶ εἰς τοὺς ξένους διὰ τὴν γειτνίασιν τῶν Μετεώρων.

Οἱ βράχοι τῶν Μετεώρων ἀπὸ τῆς Καρδίτσης ἐτι ἐγένοντο καταφανεῖς, ἀμυδρῶς διαγραφόμενοι διὰ τῆς λευκοφαίου χροιάς των, ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ ἐδάφους τῶν δυτικῶν πλευρῶν τῶν Χασίων ὄρεων. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ ἀμαξοστοιχία ἐπλησίαζε, βαθμηδὸν ἀνειλίσσετο ἡ μεγαλοπρεπὴς θέα τῶν παραδόξων τούτων βράχων, ἐφ' ὧν οἱ καλόγηροι, εἴτε τὴν ἀνεπιζήτητον τῶν κατακτητῶν γειτονίαν ἀποφεύγοντες, ἢ τὴν ἀπὸ τῶν

ἐγκοσμίων ἀπομάκρυνσιν ζητοῦντες, ἐπήξαν τὰς σκῆτας αὐτῶν εἰς ὕψη ἀπρόσβατα, ὅπου μόνον ἀετοὶ ἠδύναντο νὰ πηξῶσι τὰς φωλεάς των.

Φαντασθῆτε ὄγκους βράχων ὀρθοῦς, μὲ πλευρὰς σχεδὸν καθέτως καταπιπτούσας, τετμημένους παραδόξως ὡς ὑπὸ χειρὸς ἀνθρωπίνης, ἐνιαίους, γυμνοῦς, ὕψους μέχρι 300 ποδῶν, διαδοχόμενοι ἀλλήλους παραπλευρῶς, ἀληθεῖς ἀποκρυσταλλώσεις πετρῶν, παριστώσας σύνολόν τι γιγάντων ἀπολιθωθέντων καταπησόντων τὸ ὄμμα ὅσον καὶ τὴν φαντασίαν, διὰ νὰ λάβετε ἰδέαν τινὰ τῆς ἐντυπώσεως ἣν μοὶ ἐπροξένει ἡ θέα τῶν Μετεώρων. Ἐπὶ τῶν κορυφῶν αὐτῶν, ἢ ὀλίγον ὑπ' αὐτάς, διακρίνονται ἀλλαχοῦ μὲν τὰ ἀμαυρὰ χρώματα τῶν τοίχων τῶν μονῶν, μὲ τὰ μικρὰ των παράθυρα καὶ τὰς ἀνισοῦψεις ἐξοχὰς τῶν στεγῶν, ἀλλαχοῦ δὲ βράχοι σφαιροειδεῖς, κατὰ σημεῖον μόνον ἐνούμενοι πρὸς τὸν λοιπὸν ὄγκον, ἔτοιμοι κατὰ τὸ φαινόμενον εἰς βίαιαν ἀνέμου πνοὴν νὰ

Ο ΚΟΜΗΣ ΒΑΛΔΕΡΕΣΕ

κυλισθῶσι πρὸς τὰ κάτω. Ἐν τούτοις ἀπὸ αἰῶνων μένουσιν ἐκεῖ ἀκλόνητοι, ἐν τῇ μεγαλοπρεπεί των ἀκινήσι, νεύοντες πρὸς τὴν πεδιάδα, ὡς εἰ ἐθεώρουν τόσα ἔργα ἀνθρώπινα, ἅτινα ἐπὶ ἀσφαλῶν δῆθεν βάσεων ἐδραιοῦμενα, κατεποντίσθησαν διαδοχικῶς εἰς τὰ βάθη τοῦ παρελθόντος.

Ἡ ἄφιξις τῆς ἀμαξοστοιχίας εἰς τὸν σταθμὸν διέκοψε τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ μοναδικοῦ τούτου θεάματος. Ἐξελθόντες τῆς ἀμαξῆς μετὰ πέντε λεπτὰ εὐρέθημεν πρὸ τῶν πρώτων οἰκιῶν τῆς Καλαμπάκας. Ἡ πολίχνη αὕτη οὐδὲν ἔχει τὸ ἰδιάζον ἢ τὸ θελκτικόν κῶμη ὀθωμανικῆ ἀρκετὰ βρωμερὰ, μὲ ἀθλίους οἰκίσκους, μὲ τοὺς ἀνωμάλους δρομισκούς αὐτῆς πλήρεις πετρῶν καὶ περιπλανωμένων χοίρων, ὁμοιάζει πρὸς τὰς